

Pártélet

A Cseri-bánya pártszervezete foglalkozik az önköltség csökkentésével

A Cseri-bánya pártszervezete július hónapban megtartott taggyűlésén foglalkozott az önköltség kérdésével, különösen Gerő elvtárs hozzászólásának alapján.

A taggyűlést megelőzően Juhász elvtárs, a pártszervezet titkára, a bánya felügyeleti káderrel egy ízben már összehívta, megbeszélte velük az önköltség csökkentésére vonatkozó feladatokat, feladatult tüzte ki részükre az agitációs munkát és felkérte őket, gyakoroljanak nagyobb ellenőrzést a bányában az anyagfelhasználás területén.

A taggyűlés igen aktív volt, a dolgozók felszólaltak, s rámutattak arra, hogy igen nagy a mulasztás az anyagfelhasználásnál, sokan nem törődnek azzal, hogy a fejtésben marad a fa, amit még igen sok célra fel lehetne használni. Kiss Gábor elvtárs hozzászólásában a Vegyes-üzemet bírálta, elmondta, hogy sok esetben olyan vastag fát küldenek, amit csak úgy tudnak felhasználni, ha szétvágják, és az ilyen szétvágott fa emeli a felhasználás köbméretét. De van fordított eset is, amikor olyan vékony fát küldenek, hogy háromat kell egyszerre felhasználni.

Felszólaltak a párttagok, a vilányáram kérdésében is, elmondták, hogy a vízbetörtés következtében

13 ezer forinttal lépték túl az áramfogyasztást, és ha a víz el lesz zárva, itt komoly megtakarítást tudnak elérni.

Lavrencsik elvtárs a bányafa megtakarításról beszélt, elmondta, hogy most már sikerül fánál is némi megtakarítást elérni, a műhely komolyan csökkenteni az önköltséget azzal, hogy egy-egy rézpalkatrést nem küldenek be

mint Lavrencsik elvtárs mondja, azt mutatja, hogy jó gazdálkodással az önköltséget még alacsonyabbra le lehet szorítani.

Az önköltség csökkentésében a Cseri-bányában is elsősorban a példamutatásnak kell élni. Jogosan érte a bírálat a taggyű-

lésen Topor László frontmestert, aki belekezdett a szerelésbe anélkül, hogy a csúzda mellett fekvő kb. 50 csille szemet fölrakatta volna és ezért a következő szaknak mintegy fél műszakot tartott a szerelése, pedig ez alatt az idő alatt szemelniük kellett volna. Bár ugyancsak Topor elvtárs volt az, aki két csille deszkát megmentett és felhasználta.

Juhász elvtárs a beszámolójában hibáztatta a pártszervezetet, a vezetőséget és saját magát. Valóban hibás a pártszervezet vezetősége, méghozzá abban, hogy nem elég erős propagandát fejt ki az önköltség csökkentésére, nem magyarázza meg a párttagoknak és a pártönkivüli dolgozóknak, hogy miért van szükség az önköltség csökkentésére. Nem mutat rá példákra.

Egyéni életéken keresztül, az önköltség csökkentése és a fokozódó jólét közötti összefüggésre.

Kevés az ellenőrzés is, a pártszervezet kötelessége, hogy az önköltség csökkentésével kapcsolatos javaslatokat, ellenőrizze. A pártcsoport bizalmiakat időnként beszámoltassa, az elért eredményekről, vagy pedig a munkában észlelhető hiányosságokról: táncsal, újabb javaslattal lássa el őket.

A feladat, ami a pártszervezet előtt áll, az agitáció legszélesebb körben való kiterjesztése. Ugy kell megmagyarázni minden dolgozóknak az önköltség csökkentést, hogy a saját életén keresztül,

a fokozódó jólétén át érezze, mi is az önköltségcsökkentés.

amivel ő hozzájárulhat ennek a jólétnek az emeléséhez. Konkrét példákra van szükség, ilyen minden pártszervezetben van bőven elég és a cseriiek éljenek ezekkel a példákkal, mutassák be a dolgozóknak, hogyha ő olcsóbban termel szemet, akkor azt olcsóbban tudjuk eladni, annak a gyárnak, amely ruhaneműt készít és az is olcsóbban árusítja az általa készített termékeket. Ez csak egy példa a sok közül és nem is alapos példa, a pártszervezetek feladata, hogy a dolgozók életéből vett esetekkel, magyarázzák meg az önköltség jelentőségét a dolgozóknak, rávegyék őket az anyagtakarékosságra, a munkaidő kihasználására.

Ha ezeket a feladatokat a Cseri-bánya pártszervezete végrehajtja, akkor jó munkát végez és eredményesen támogatja, a pártkongresszus határozatainak végrehajtását.

A pártszervezetek adjanak segítséget az MNDSZ üzemi szervezeteinek

Sokat foglalkoztunk az utóbbi időben az MNDSZ-szel. Az MNDSZ szervezet, mint irtuk, meg sem alakult. Egy alakuló gyűlés volt, azonban nem hozott sikert, a régi titkárnő, az időközben lemondott Gilicz Józsefné, nem volt képes összefogni a szervezetet és így ez a rendkívül fontos tömegszervezet nem dolgozik.

Komoly hiba, hogy a pártszervezet és a szakszervezet — bár párhuzamosan minden segítséget megadnak — nem ültek össze egy meggyaltatásra. Ezt a jövőben feltétlenül végre kell hajtani és erre a tárgyalásra hívják meg a városi MNDSZ titkárnőjét, Tóth elvtársnőt is. Az MNDSZ újjászervezését nem szabad tovább halasztani. Alkotmány ünnep, bányász nap előtt állunk, harcolunk a lemaradás behozásáért és ilyen segítséget, mint az MNDSZ, nem szabad magunktól eldobni. Pártszervezeteink, szakszervezeteink segítsék az MNDSZ megalakulását, segítsék munkájukat, tegye virágzóvá az MNDSZ szerve-

Jobb termelési lehetőséget kérünk az F-4-es gépekhez

A 306-os csapat I-es és III-as harmada nevében a bányász újság-oz fordulunk, el akarjuk mondani, hogy mik azok a hiányosságok, amelyek gátolják felajánlásunk — szakonkénti 100 csille — teljesítését.

Fel akarjuk hívni az üzemvezető és a gépészet vezetőjének a figyelmét arra, hogy ugyanazok az akadályok hátráltatnak bennünket, amik egy fél, vagy egy évvel ezelőtt. Ezek régi problémák, de egészen új módon kell vele foglalkozni a vezetőségnek. Miről is van szó? Arról, hogy nálunk az iparosok munkája nem kielégítő, nem díznak a saját munkájuk eredményességében. László István a tanvezetőből jár át hozzánk, bár jöndulatú és akarata megvan, nincs kellő hozzáértése. Így nem lehet csodálkozni azon, hogy a gép, amit délelőtt javít, délután, vagy esetleg pár óra múlva újra javításra szorul.

Olyan szerelőre van szükség, aki ismeri a gépet, olyan javító munkát tud végezni, ahol nem követi egyik géphibásodás a másikat. Van ilyen iparos is, Kavecz János munkatárs igen jól dolgozott a gépnél, de elhelyezték innen.

Rossz a szállítás. Másfél hónap óta szállítunk egy vitlával, már négy motort cseréltek ki másfél hónap alatt, de hiába teszük be az új motort, ennek vagy a tekeréscső rossz, vagy más belső baja van. Az iparosok itt is kifogásolható munkát végeznek, mert az egyik fiatal, aki ott dolgozik, gépjavitás után az áram megütötte, pedig csak a csilléhez ért hozzá, amit huzattak,

vagyis a gép és a csille is áram alatt volt.

Kérjük a gépészet vezetőit, hogy szakképzett iparosokkal küszöböljék ki ezeket a hibákat. Tegye le-

hetővé részünkre, hogy felajánlásainkat teljesíthessük.

Bálint István és Kovács József
F-4-es gépkezelők.

Kiss Rozália szállító-csillés

A mi bányászaink nem egyszer bizonyították, hogy megállják a helyüket ott, ahol azelőtt férfiak dolgoztak. Kiss Rozália négy évvel ezelőtt még a mezőgazdaságban dolgozott és ma Várpalotán a Ferenc-bánya kiváló szállító csillésé. Bátyja hívására jött dolgozni, aki mint csillés került Várpalotára.

Kiss Rozáliát a szülei jeltették, azt mondták, nem fiatal lányának való a bánya, de Kiss Rozit nem olyan jóból faragták, aki visszariad valamilyen új munkától, és addig kérte a szüleit míg végül beleegyeztek és 1951-ben a bányához került. Ma már annyira megszerette a bányá-

munkát, hogy arra a kérdésünkre, "Hagyand-e a bányát, azt felelte: "nem tudnának nekem annyit adni, amennyit itt hagynám a bányát". Ez egy öntudatos bányászlány válasza.

Vajon miért ragaszkodik a bányához Kiss Rozália, hiszen otthon is dolgozott a szülei hat hold földjén? Itt megbecsülik, átlagos havi keresete 1200 forint, jó munkájával megszerezte munkáltsái megbecsülését, éri, hogy a párt és a kormány róla is gondoskodik. Tagja az üzemi MNDSZ-nek és a DISZ-nek. Csatlakozott az aranycsille mozgalomhoz és abban a brigádban dolgozik — Pinér Lászlóban, — amelyet először dícsértünk meg a pontos munkahelyi váltásért.

Kiss elvtársnő munkahelyét állandóan rendben tartja, munkahelyén vált, fegyelmzett, igazolatlanul sohasem hiányzik. Most be akar kapcsolódni a kulturmunkába is, munkaidő után szeretne kultúr-csoportban szórakozni, olyan helyen, ahol ő maga is szórakozik, de másokat is szórakoztathat.

Sok ilyen bányászlányra van szükség, mint Kiss Rozália, olyanra mint ő, aki szereti a bányát, hivatását, aki Várpalotán akarja a jövőjét megalapozni, becsületes, szorgalmas dolgozó akar lenni.

Tiszta szívből adjuk...

Dolgozóink az árvízkarosultakért

Az adminisztratív dolgozó

Minden nap hallunk a rádióban az árvíz veszélyéről, sok család békes otthona omlott össze. Az én családom sokat beszél az árvízkarosultakról, s elhatároztuk, hogy mi is segítjük őket.

Oten vagyunk odahaza, magam

keresek csupán, de tiszta szívből ajánlok fel 100 forintot az árvízkarosultak részére és kívánom, hogy minél előbb visszatérhessenek otthonukba.

Nyitrai János
adminisztratív vezető.

A bányászasszony

En, mint családanya, együtt érzek azokkal az édesanyákkal, akiknek lakásait az árvíz elpusztította hajléktalanná lettek. Tudom, nehéz órákat kellett átélniük gyermekeikkel.

Olvastam az újságban, hogy hős honvédek hogyan védik a gátakat, hogyan menik a családokat, hogyan siet az egész ország az árvízkarosultak segítségére. En sem akarok ebből kimaradni. 25-én, vasárnap műszakra bejöttem és a műszakom keresetét felajánlottam az árvízkarosultak részére, s ezenkívül még jó munkával segítem elő azt hogy otthonukba visszatérhessenek.

Balatoni Lajosné
karambólcsofő.

A csillés

Az ország egész területén gyűjtés indult meg az árvízkarosultak megsegítésére. A mi csapatunk, a 46-os csapat hat főnyi kollektívája először úgy határozott, hogy keresetünk 5 százalékát ajánljuk fel az árvízkarosultak részére. Később röpgyűlésen a bánya dolgozói elhatározták, hogy 25-én műszakot tartanak és a műszak keresetét egyöntetűen átadják az

árvízkarosultaknak. Mi is úgy tettünk, a vasárnapi műszakunk bérét felajánlottuk az árvízkarosultak részére, s ezen kívül vállaltuk, hogy napi terünk teljesítését 10 százalékkal növeljük, hogy a gyárak minél több anyagot tudjanak elkészíteni az árvízkarosultak megsegítésére.

Ihász Ferenc
csillés.

Az üzemvezető-helyettes

Az urkúti bányászok felhívása nyomán a várpalotai bányászok és köztük az Ősi-bánya dolgozói is felajánlták, hogy vasárnap műszakot teljesítenek és ennek a műszaknak a keresetét az árvízkarosultak részére adják át.

En magam szintén a vasárnapi bérmet felajánlottam az árvízkarosultaknak, teszem ezt azért, mert együttérzek velük és érzem, hazafias kötelességem a segítség.

A vasárnapi műszakban komoly feladat hártul rám, el kellett ér-nünk, hogy dolgozóink a lehető legnagyobb termelést adják ki és ennek a termelésnek a biztosítása rajtam is múlt. Ezzel a termeléssel az akna első félvi adósságát csökkentjük és több pénzt juttatunk az árvízkarosultaknak.

Fischer Ferenc
üzemvezető helyettes.

Az elmúlt héten nagyon sok-szor késő éjszakáig hallgattuk a rádiót izgatottan figyeltük az árvízről szóló híreket. Hallottuk, hogy az egész országból ott vannak a gátakon. Mi nem tudtunk részt venni a gátak építésében, nem tudtunk a családok megmentésére sietni, mert helyt kellett állni a termelésben, a munkahelyünkön, de szívünk minden melegével velük éreztünk.

Hazafias kötelességünknek tartjuk, hogy a mindennapi terünk

teljesítésén túl segítsük az árvízkarosultakat. Mi is felajánltuk hogy 25-én műszakot teljesítünk s annak keresetét az árvízkarosultaknak adjuk. Így is lett, 25-én az egész csapatunk bent volt műszakon és a műszak bérével lehetőségünkhöz képest segítettük azokat, akiket az árvíz sújtott. További jó termeléssel igyekezzünk ezután az árvíz okozta károkat helyrehozni.

Szekeres István
sztahanovista vajúr.

SAKMAI TOVÁBBKÉPZÉS

A diszpécser-szolgálatról

A diszpécser szót, magyarul irányítónak lehetne fordítani. Tehát olyan dolgozót jelent aki az üzemmenetet részleteiben állandóan figyelemmel kíséri, s ahol valami fennakadást észlel, azonnal intézkedik az akadály elhárításáról.

Hogy ezt a feladatát a diszpécser tökéletesen el tudja látni, különböző műszaki berendezésekre és felszerelésekre van szüksége. Legelső sorban telefonösszeköttetésre a bányüzem fontosabb pontjaival, fateleppel, szénesztályozóval, műhellyel stb. S ezen összeköttetéseknek nem szabad a telefonközpontos jóindulatától függnie, ezért külön központra van szükség, a diszpécser helyiségben, hogy a diszpécser maga létesíthesse a szükséges kapcsolásokat.

Szükséges azonban olyan jelzőberendezés, amely tájékoztatja a diszpécser — a bányabeli dolgozókat esetleg elfogult jelentéseitől függetlenül — a szállító berendezések üzeméről. Így a szállítószalagok bekapcsolt állapotát jelző műszerekre, fegyűjtőhelyeken átfutó csillék számolását végző műszerekre, az aknaszállító gép húzásait számláló berendezésre. Ezen műszerek segítségével állandóan figyelemmel lehet kísérni az üzem legfontosabb tevékenységét, a termelést, a szállítóberendezé-

sek működésén keresztül. Ha valamely berendezés nem működik tervszerűen, utánanéző a diszpécser a szünetelés okának s megteszi a szükséges intézkedést a hiba kiküszöbölésére.

Hogy a hiba kiküszöbölésére az intézkedést meg lehessen tenni, szükséges, hogy az aknaszók, lövmesterek, szállítási felvigyázók, villanyszerelők, lakatosok, tartózkodási helyüket a diszpécsernek állandóan jelentsék.

Hogy a diszpécser az üzem tervszerű működését ellenőrizhesse természetesen tervre van szükség, mégpedig egyrészt munkahelyekig, másrészt órákra felbontott tervre. A munkahely órákra felbontott tervre pedig a ciklusdiagrammban van rögzítve. Szükséges tehát, hogy az egyes munkahelyek részére a ciklusdiagramm meg legyen és természetesen, hogy a dolgozók ezt a diagrammot ismerjék s az szerint vezessék munkájukat. A munkahelyek ciklusos diagrammjának észszerűsítéséből állítják elő az egész üzem ciklusos diagramját, melyből a diszpécser a globális tervszerűséget állandóan ellenőrizheti.

A diszpécser szolgálat bevezetésével megvan tehát a mód az üzem tervteljesítését ellenőrizni illetve segíteni.

Kiss Pál
mérnök.